

Lecția 17

„Ia-ți pe Iosua, fiul lui Nun, bărbat în care este Duhul Meu și să-ți pui mâna peste el”

Numeri 27:12-23

Moștenirea trebuie cucerită, călcând pe urmele celui care a fost desemnat de Dumnezeu să ne conducă spre ea

„Preotul Aaron s-a suit pe muntele Hor, după porunca Domnului și a murit acolo, în al patruzecilea an după ieșirea copiilor lui Israel din țara Egiptului, în luna a cincea, în cea dintâi zi a lunii” (Num. 33:38, s.n.). Aaron avea o sută douăzeci și trei de ani. „Poporul a ieșit din Iordan în ziua a zecea a lunii întâi, și a tăbărât la Ghilgal, la marginea de răsărit a Ierihonului” (Ios. 4:19, s.n.). Era al patruzeci și unulea an de la ieșirea din Egipt. Moise moare în același an cu Aaron, înainte ca să se fi sfârșit cel de al patruzecilea an de la ieșirea din Egipt. Dacă el a fost jeliț timp de treizeci de zile, înseamnă că a murit cel puțin cu o lună și ceva înainte de sfârșitul anului. Deci toată cartea Deuteronom acoperă ceva mai mult de o jumătate de an. Așadar, cam șase luni s-au scurs între textul nostru și momentul în care Iosua preia propriu-zis ștafeta, după moartea lui Moise. Deci Moise vorbește Domnului despre ridicarea unui urmaș, imediat ce primește vestea morții lui iminente. Ca răspuns la cererea lui Moise, Domnul îl numește pe Iosua ca urmaș al acestuia.

Ziua 1 Citește Numeri 27:12-14 Moise vede țara în care nu poate intra

1. Ce anume l-a împiedicat pe Moise să intre în Țara Promisă? Adu-ți aminte de frământările lăuntrice ale lui Moise legate de neintrarea în țară, citind textele din Deuteronom 3:23-29; 4:20-22 sau 31:2-8.
2. De ce dorește totuși Dumnezeu să-i arate țara, dacă oricum nu-l va lăsa să intre în ea?

Ziua 2 Citește Numeri 27:15-17 Domnul să rânduiască peste adunare un om

3. Cum îl numește Moise pe Domnul și ce implicații are ceea ce spune despre El în lucrul pe care i-l cere?
4. De ce nu are Moise inițiativa de a rândui peste adunare un om în locul său?
5. Care este tiparul în care gândește Moise conducerea popoului?

Ziua 3 Citește Numeri 27:18-20 Ia-ți pe Iosua, în care este Duhul Meu

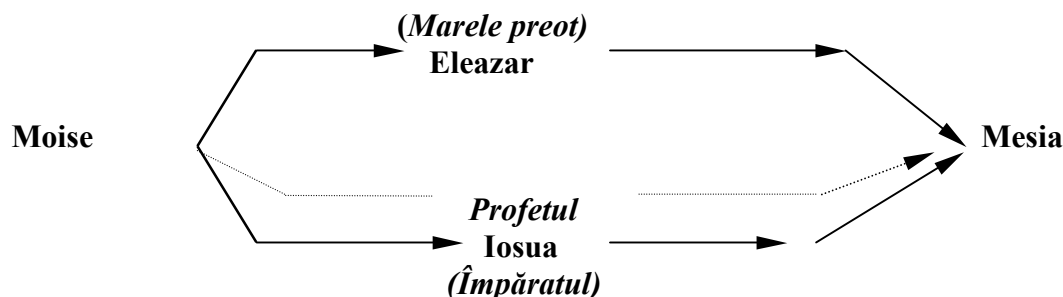
6. A fost surprins oare Moise de alegerea lui Dumnezeu? Dar poporul? Cum îți explici răspunsul?
7. Este demn de remarcat faptul că Dumnezeu nu alege pe un oarecare, pe care El să-l fi pregătit în umbră, fără ca cineva să fi auzit de El. Iosua nu este o figură necunoscută. Ce știi despre modul în care Iosua s-a pregătit, pentru ca la momentul aceasta Dumnezeu să-L aleagă și Moise și poporul să-L recunoască?
8. Să descoperim oare în aceasta un principiu valabil și astăzi în ce privește ridicarea liderilor în Biserică? Cum ai comenta răspunsul tău?

Ziua 4 Citește Numeri 27:21-23

9. Compară cererea lui Moise din vs. 15-17 cu răspunsul Domnului din vs. 19-23. Ce observații poți face?
10. Ce-ți spune despre conducerea popoului lui Dumnezeu de după Moise faptul că Iosua intră sub autoritatea lui Eleazar?
11. Care este diferența dintre Moise și Iosua în ce privește conducerea popoului? (Vezi și Num. 12:6-8 și Deut. 34:9-12)

Ziua 5 Citește Numeri 27:12-23

12. Făcând paralela cu Noul Legământ, Hristos este *acel Prooroc ca Moise* (Deut. 18:15), Capul singular al Bisericii. Cum rânduiește Hristos pe slujitorii unei biserici? (Vezi Efes. 4:11 și 1 Timotei 3)

13. Care ar fi principiile intrării în slujba de cârmuire a bisericii care s-au desprins din text?

Provocare: Dacă râvnește cineva să fie episcop, dorește un lucru bun. Dar...!

Schimbările de ștafetă sunt inerente. Timpul nu stă pe loc și o generație pleacă, lăsând loc generației care vine. Oare cum ar trebui să se întâmple o astfel de schimbare de ștafetă în conducerea poporului lui Dumnezeu?

Pot să fiu un om înzestrat cu daruri. Pot chiar să am o părere bună despre mine. Întrebarea este în ce condiții m-ar numi Dumnezeu pe mine la cârmuirea poporului Său? Oare numirea mea ar surprinde pe aceia pe care am fost numiți să-i slujesc?

Iosua nu s-a pomenit pus în slujbă, ci a crescut pas cu pas spre a deprinde tainele ei, purtând alături de Moise poverile ei. Așa se face că alegerea lui Dumnezeu nu l-a surprins nici poporul și nici pe Moise. Iosua se pregătise pentru poziția aceasta prin exemplara lui credincioșie în slujire.

De obicei, traiectoria vieții slujitorilor unei biserici locale din zilele noastre este extrem de complicată. Ei se nasc și cresc într-o anumită localitate. Se întorc la Domnul probabil pe meleagurile natale sau la școlile pe unde ajung. Simțind chemarea la lucrare se înscriu să-și facă cursurile teologice, din nou într-un alt loc, pentru ca apoi să aterizeze în biserica locală pe care o vor sluji și cu care avuseseră prea puține tangențe până la acea oră și unde au ajuns să fie cunoscuți în urma a două sau trei predici.

Cât de diferit este tiparul care se desprinde din această schimbare de ștafetă. Iosua nu este „importat”, ci este crescut în mijlocul poporului. A fost rob alături de ei, remarcându-se probabil și acolo ca lider. Deși Scriptura nu ne vorbește în mod direct de Iosua legat de evenimentele ieșirii din Egipt, el trebuie să fi fost prezent în mijlociul lor într-un mod remarcabil. Altfel intrarea lui pe scenă cu ocazia războiului împotriva lui Amalec ar fi mult prea bruscă:

⁸Amalec a venit să bată pe Israel la Refidim. ⁹Atunci Moise a zis lui Iosua: „Alege niște bărbați, și ieși de luptă împotriva lui Amalec. Iar eu voi sta mâine pe vârful dealului cu toiagul lui Dumnezeu în mână” (Exod. 17:8-9)

În concluzie, după modelul lui Iosua, ar fi bine ca liderii să crească și să se formeze în mijlocul poporului, slujindu-l, nu de silă, ci de bună voi, după voia lui Dumnezeu, nu pentru un câștig mârșav, ci cu lepădare de sine; nu ca și cum ar stăpâni peste cei ce le-au căzut la împărțeală, ci făcându-se pilde turmei; așteptând răsplata din partea Păstorului Cel Mare (vezi 1 Petru 5:2-3). Într-un astfel de om trebuie să fie Duhul lui Dumnezeu.